

hold, som man, som sagt, gennem Lovgivningen har søgt med ret begrænset Held at bekæmpe, men som ikke minder om noget Forhold, som overhovedet har været fremmeherhjemme. Derimod har man overfor Karteller, ja endogsaa overfor Truster, i Amerika været overordentlig forsigtig og overordentlig varsom, fordi man erkendte, at en fast Optræden, som styrede lige løs paa Maalet, hvis man alligevel ramte ved Siden af, hvad der meget let kunde blive Tilfældet og hyppigt viste sig at blive Tilfældet, vilde føre til Virkninger, som netop var modsat dem, man tilsigtede, og virke i høj Grad skadeligt og ødelæggende for Erhvervslivet som Helhed.

Nu kunde man ganske naturligt spørge, om der da virkelig her i Landet er Forhold, der tyder paa, at der gennem Prisaftaler, gennem Sammenslutninger sker en systematisk Udplyndring af Befolkningen enten paa visse specielle Omraader eller i Almindelighed. Og dér er det ganske naturligt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har gjort, at man søger at komme paa det rene med: Hvilke Indkomster har en Række af de Hovedpersoner, som indenfor de forskellige Erhvervsgrupper kommer i Betragtning, hvor højt ligger deres Gennemsnitsindtægter, og synes disse Indtægter at tyde paa, at der her finder en Udbytning Sted, som der er Grund til med alle til Raadighed staaende Midler at vende sig imod, uanset om man tør antage, at disse Midler er af en saadan Karakter, at man ved Hjælp af dem virkelig kan bekæmpe Ondet? Idet jeg nu straks vil erkende, at der ganske sikkert paa mange Omraader, overfor mange Varegrupper findes Prisaftaler, som er varefordyrende, hemmende for at Prisaftaldet kan slaa igennem i vort Samfund, vil jeg hævde som min Opfattelse af denne Statistik, at den aldeles ikke tyder paa, at den danske Detailhandlerstand som Helhed eller dens enkelte Grupper har Indkomster, der er Udtryk for nogen Overdaadighed, som den vedkommende i sit daglige Liv kan tillade sig, eller Udtryk for, at de Sammenslutninger, der findes i disse Kredse, virkelig i al Almindelighed udbytter Befolkningen paa en utilstedelig Maade. Det viser sig nemlig, at de handlendes økonomiske Silling gennemsnitlig ikke kan siges at være forbedret i Sammenligning med Forholdene før Krigstiden. Det viser sig, at for samtlige Hovedpersoner i Varehandelen med Indkomster, der ligger over 800 Kr., laa Gennemsnittet i 1908 paa 3 500 Kr. og i 1923 lidt under 6 800 Kr. — det var endogsaa i 1922 nede paa ca. 6 000

Kr. Altsaa ligger det ikke helt lidt under det dobbelte af Gennemsnitsindkomsten i 1908, og det er efter min Mening Udtryk for, at en virkelig økonomisk, en virkelig social Højnelse af dette Befolkningslag har ikke fundet Sted. Det viser sig ogsaa, at de store Indkomster, som Detailhandlerne har haft, er Indkomsterne i 1917, 1918 og 1919, der laa 5 000—6 000 Kr. over de Indkomster, som de vedkommende i Gennemsnit havde i 1922 og 1923, altsaa netop i de Aar, da hele Maksimalpris-, hele Regulerings-, hele Rationeringspolitikken florerede. Netop i disse Aar har de handlende haft betydelige Indkomster, som denne Statistik giver Vidnesbyrd om, og det viser sig da ogsaa ved nærmere Betragtning af det i Bilaget udviklede, at de handlende har langt fra i samme Grad som Haandværkere og industridrivende bevaret Krigsaarenes Forøgelse af Gennemsnitsindtægten. I Virkeligheden viser denne Statistik, at kun Haandværket og Industrien nogenlunde har bevaret Krigstidens øgede Indtægter, og dette ligger for Haandværkets Vedkommende utvivlsomt i betydelig Grad i Afregningsmaaden med Arbejderne og staar i nøje Kontakt med den store Lønforhøjelse i det hele taget, som gennem Krigsaarene og frem til denne Dag har fundet Sted, og hvorved en ikke uvæsentlig Del af den for Tiden værende store Arbejdsløshed maa forklæres.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde en hel Række Bemærkninger til den Statistik over københavnske Skatteyderes Indtægter i 1923, som findes i Bilag 2 til Lovforslaget, og det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed yderligere at skaffe Supplering af denne Tabel ved at skaffe sig Gennemsnitsindtægterne for Vekselerere og forskellige andre erhvervsdrivende, som i denne Forbindelse ikke er af nogen Betydning. Men ogsaa denne Statistik synes mig at vise, at det er forholdsvis beskedne Indkomster, som disse selvstændige erhvervsdrivende naar frem til. Det forekommer mig, at naar bortses fra en ganske enkelt Gruppe, er virkelig dette, at Gennemsnitsindkomsten f. Eks. for Urtekræmmere her i Byen ligger paa ca. 5 500 Kr., for Smør- og Ostehandlere og Mejeriejere paa godt 5 000 Kr., for Kaffehandlere paa 6 000 Kr., for Fiskehandlere paa godt 5 000 Kr., for Vildt- og Grønthandlere paa ca. 4 700 Kr., ikke et Udtryk for, at disse Personer har Indkomster, som der er Grund til at himle op om som urimelige og langt udover det, som en Familie maa have for at føre en blot nogenlunde anstændig, om end beskedn, Tilværelse. Det er muligt, at disse